

[Hanne Andersen]

endvidere efter forslaget fastsættes af ministeren hvert år. Det siger vi nej til.

Den abonnementsordning, der var med til at redde dansk teater i begyndelsen af 1970'erne, skal nu ødelægges. Dyrere billetter vil føre til færre publikummere eller til, at de samme går færre gange i teatret. Flere vil så gerne gøre den gode abonnementsordning til et socialdemokratisk uhyre, men vi må nu dele den succes med den fornuftige radikale minister, der satte forsøget i gang i begyndelsen af 1970'erne.

Publikum rammes dels direkte, dels også via teatrene og teaterforeningerne.

Teaterforeningerne sælger 85 pct. af deres billetter i abonnement. En teaterforening mister 1.500–2.000 kr. pr. forestilling. De penge skal den ud at finde et andet sted. Hvor skal den finde dem? Det kan vel ikke kaldes at stykke det lokale og decentrale.

Hvad vil de nye initiativer blive værd, hvis publikum ikke kommer så ofte som hidtil eller helst endnu oftere? Det skal være sjovt at lave teater og godt teater. Men meningen er, at der er nogle, der skal se det. Vi synes, at alle skal tilbydes teater og ikke efter finansministerens kulturindkomstmodel, som kulturministeren heldigvis har taget afstand fra. Men finansministerens mund løb måske over med det, regeringens hjerte trods alt er fuldt af.

Vi vil gerne deltage positivt i udvalgsarbejdet, og vi håber, at vi kan få tilstrækkelig støtte til de ændringer, som vi anser for helt nødvendige for at kunne være med, ikke bare – hvad nogle efter mig sikkert vil komme og hævde – fordi vi vil bevare alt, men fordi vi gerne vil sikre et godt teatertilbud til alle.

Jeg vil også godt sige her i dag, at vi er helt enige med ministeren, når han i undersøgelsen »Det indre marked og kulturen« siger, at teater er den kunststart, som uden sammenligning har mest brug for offentlig støtte. I 1996 skal København være EF's kulturby, og det ville være pragtfuldt, hvis København og hele Danmark kunne leve op til det. Jeg tror, vi skal ruste os i god tid. Ringere teaterstøtte og ringere abonnementsordning er ikke det rette signal og den rette start.

Vi går ind i udvalgsarbejdet for at skaffe forbedringer til dansk teater og til det publikum, der skal se dansk teater.

Om L 105 skal jeg sige, at det er en genfremsettelse. Vi støttede lovforslaget i sidste samling, og det gør vi også nu.

Per Stig Møller (KF):

I dag vender vi atter tilbage til teatrets forhold. Det er ikke særlig heldigt, at vi år efter år går i gang med at ændre rammerne for teatret og gang på gang drøfter omlægninger, som skaber uro, usikkerhed og manglende muligheder for at planlægge.

Ifølge den ene plan er den ene solgt og den anden reddet. Ifølge næste plan er det omvendt. Derfor skylder vi teatret for det første at få gjort loven færdig i denne samling og for det andet at gøre det så hurtigt som overhovedet muligt og forsvarligt. Længe nok har teatret ventet på Godot. Nu må tiden være kommet til slutspil.

Det forslag, vi har til første behandling i dag, adskiller sig ikke på mange punkter fra det, vi havde til behandling i fjor. Der er fortsat tale om, at teaterområdet skal klare sig for det samme beløb som hidtil, og om, at forandringerne sker ved omprioriteringer. De fleste omprioriteringer er de samme, nemlig opprioritering af Det Rejsende Teater, hvor der er tilføjet en dimension om, at Det Danske Teater nu også skal henvende sig til de yngre aldersgrupper. Det mener vi er en fordel, for dermed kommer der lidt mere pluralisme ind i teatret for denne aldersgruppe.

Vi havde gerne set flere midler afsat til Det Rejsende Teater, men vi må respektere, at der ikke er budgetmæssige muligheder herfor.

For Det Danske Teater og Den Jyske Opera er der også foreslået en ledelsesmæssig forenkling og en ændring af bestyrelsesforholdene, som vi kan tilslutte os.

En anden opprioritering sker til fordel for dansen, og vi bifalder, at man ikke i denne omgang låser sig fast på, at det skal være ét specielt kompagni, som varetager opgaven, men overlader det til Teaterrådet at afgøre, hvor mange grupper der skal være om budet i begyndelsen.

Der kommer nu også en danseuddannelse, hvor vi også finder det rigtigt at lade stedet stå åbent.

I den forbindelse noterer vi tillige med tilfredshed, at Statens Teaterskole styrkes med flere uddannelser, og også, at Det Kongelige Teater selv, når det finder det nødvendigt, kan iværksætte fornødne videre- og efteruddannelser.

Vedrørende Det Kongelige Teater finder vi det rigtigt, at dette kommer med i loven, som